

Nr 140.

Av herr andre vice talmannen **Magnusson m. fl.**, om viss utökning av musikkåren vid Karlsborgs artilleriregemente.

Efter hemställan av särskilda utskottet nr 1 (försvarsutskottet) beslutade förra årets riksdag i fråga om armémusiken bland annat sådan anordning att vid Karlsborgs garnison knöts en musikkår av typ III. Genom särskild framställning, som upptagits i motion nr 792 i Andra kammaren vid 1936 års riksdag, hade Karlsborgs kommunalfullmäktige hemställt att Karlsborgs artilleriregementes musikkår måtte utökas till typ II. Skälen för denna hemställan ha förutom i berörda motion närmare utvecklats i en från samma håll till undertecknade riktad framställning, som här in extenso återgives.

”Genom fastställande av 1936 års arméorganisation vilken medfört en betydande utökning av Karlsborgs luftvärnsregemente och förläggning av Västgöta flygflottilj till platsen har *Karlsborgs garnison*, vilken även omfattar ett intendenturkompani, jämte landets största ammunitionsfabrik och tygverkstäder, blivit en av Sverges *större garnisonsorter*.

Redan i samband med 1925 års arméorganisations fastställande bestämdes beträffande *armémusiken*, att en musikkår av minst typ II skulle bibehållas vid landets *större garnisonsorter*.

I samband med 1936 års härordningsbeslut har efter utlåtande från de särskilt tillsatta musiksakkunniga viss revidering av armémusiken verkställt. Sannolikt på grund av att det för de musiksakkunniga icke framstått såsom avgjort att en flygflottilj skulle förläggas till Karlsborg och att luftvärnsregementet skulle utvidgas i sådan utsträckning som sedermera beslutats, blev musikkåren vid Karlsborgs luftvärnsregemente icke uppflyttad till typ II (21 man och 5 elever) utan alltjämt blivit kvarstående i typ III (14 man och 4 elever). Hade för de musiksakkunniga klart framstått att Karlsborgs garnison skulle utökas i sådan utsträckning som senare skett, hade de säkerligen föreslagit en ökning av musikkåren. Jämföres Karlsborgs garnison med andra garnisoner, befinnes Karlsborgs garnison lika stor och i många fall större än flertalet garnisoner, som tilldelats en musikkår av typ II. Då därtill kommer att anspråk ställas på spel till de olika förbanden och dessutom samtidigt utförande av harmonimusik, framstår i tydlig dager orimligheten av att en musikkår, som har att svara för musiken inom Karlsborgs garnison, skall vara av mindre typ än en musikkår, som har att svara för musiken vid en garnison med endast *ett* truppförband.

I sitt yttrande över försvarskommissionens betänkande upptog chefen för västra arméfördelningen frågan om musiken vid Karlsborgs garnison och framhöll i en till yttrandet bifogad särskild promemoria omöjligheten att med en

musikkår av endast typ III:s storlek kunna tillfredsställa hela garnisonens musikbehov. De säregna förhållandena i Karlsborg gör, att musiken där måste tillmätas en större betydelse än vid garnisoner, som äro förlagda till städer, där tillfälle gives att höra annan musik, detta med hänsyn såväl till garnisonens personal som beträffande samhället i övrigt. God musik är en tillgång, icke blott i kulturellt utan även och icke minst i allmänt uppfostrande syfte.

Den av förändringen betingade merkostnaden synes icke vara av den storleksordning, att densamma bör utgöra ett hinder för kårens ökning. Genom indragningen av musikkårerna typ IV torde en del musikpersonal bliva övertalig och lämplig att överflyttas till Karlsborgs luftvärnsregementes musikkår, varigenom ingen eller ringa merkostnad uppstår.

Med dessa utgångspunkter tillåta vi oss vädja till länets företrädare i riksdagen, att för Karlsborgs garnison motionera om en musikkår stor nog att tillfredsställa de ökade fordringar som ställas på densamma genom garnisonens ökning, det vill säga en musikkår av minst typ II förlagd till Karlsborgs luftvärnsregemente.

Karlsborg den 9 januari 1937.

Edvin Ekedorff.

Ordf. i Karlsborgs kommunalfullmäktige.

Sven Carlson.

Vice ordf."

Den behandling som denna fråga rönte vid förra årets riksdag lär väl näppeligen kunna anses vara av det förpliktigande slag, att den kan förhindra dess upptagande till förnyad prövning och eventuell ändring. Det kan sålunda icke anses olämpligt erinra därom, att beslutet i denna detalj framkom efter det skilda speciella orsintressen gjort sig starkt gällande och i sin mån påverkat besluten i negativ eller positiv riktning, likaså påverkades beslutet av från något håll framfört yrkande, att flygvapnet skulle erhålla musikkår. Till sistnämnda må erinras, att detta i viss och betydande mån förverkligas genom musikkåren vid Karlsborg och dess förstärkning, då i försvarsbeslutet ingår förläggning dit av en flygkår, varjämte en betydande del av flygets utbildning (bombfällning, luftvärnsövningar m. m.) kommer att förläggas till Karlsborg.

Kostnaderna för den begärda utökningen blir relativt ringa, c:a 16,000 kronor, därest utökningen sker genom nyuppsättning. Eventuellt kan tänkas överföring från annan musikkår och dess motsvarande förändring, varom vi dock ej anse oss böra lämna anvisning.

Med stöd av det anförda tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan utvidgning av musikkåren vid Karlsborgs artilleriregemente att denna utökas från nuvarande typ III till typ II genom anställande vid samma av

yttre 1 musikstyckjunkare, 1 musiksergeant, 1 musikförlir, 1 musikkonstapel och 3 musikvolontärer.

Stockholm den 20 januari 1937.

Karl Magnusson
i Skövde.

Walter Sundström
i Skövde.

Folke Kylling.

Gustav Johanson,
Hallagården.

Aron Gustafsson,
Lekåsa.
